

Anna Belousovová: “Progresívci mainstreamu sú angažovaní straníci a fanaticí aktivisti s bolševickou mentalitou. Očista republiky je nevyhnutná“

- editor007 | 2. června 2024

SLOVENSKO: Na názory a postoje na aktuálne dianie doma aj v zahraničí odpovedá v obsiahlom exkluzívnom rozhovore politička Anna Belousovová.

Pani Belousovová, prešlo už 14 rokov, čo ste odišli z vysokej politiky a odvtedy sa v parlamente politická kultúra drasticky zhoršila. Viete porovnať vzťahy s vtedajšími predstaviteľmi názorovej a politickej opozície s tými terajšími a v čom tkvie príčina politickej neznášanlivosti?

Pretože sme sa spolu odnaučili komunikovať. A to nielen v parlamente, ale aj medzi bežnými ľuďmi. Len ťažko môžete spájať ľudí, keď sa rozprávate len s polovicou národa a druhej polovici neustále nadávate.

Dnes tu máme istú skupinu ľudí a poviem to na rovinu - progresívneho razenia, ktorí majú asi 20-percentný volebný výtlak, no drvivo väčšinové zastúpenie v korporátnych médiách, politických mimovládkach, šoubiznise, umeleckej obci či vo verejnoprávnej televízii.

Za iných okolností by to bolo samozrejme v poriadku. Napokon, v demokracii má každý právo na svoj názor. Problémom však je, že títo ľudia sa snažia svoje politické postoje neprestajne nanútiť väčšinovej populácii. A to za každú cenu. V mojich očiach už to nie sú novinári, moderátori, umelci, či herci - len angažovaní straníci a fanaticí aktivisti.

Navyše s bolševickou mentalitou, ktorá nepripustí žiaden iný názor, nenávidí diskusiu a volá po cenzúre a prenasledovaní svojich názorových oponentov. To je prvotnou príčinou onej neznášanlivosti. Až takáto vyhrotená situácia v našich moderných dejinách nemá obdobu.

Vedeli by ste využiť svoje skúsenosti a nájsť možno aj systémový recept na zlepšenie služby verejnosti, keďže výzvy aj pamäť v našom národe aj medzi politikmi majú krátky polčas rozpadu?

Systémový recept? Je to veľmi prosté. A netreba znova vymýšľať koleso. Máme tu ústavu, máme tu zákony, máme tu slobodné voľby.

Súčasná koalícia dostala od ľudí mandát, aby zrealizovala svoj volebný program. Očistu republiky. A treba začať médiami, politickými mimovládkami a verejnoprávnou televíziou.

Budem to opakovať stále, pretože veci je treba jasne pomenovať. Načo máme Radu pre mediálne služby? Ved' tá má strážiť objektivnosť a vyváženosť. Ako je možné, že v RTVS roky fungujú radikálni aktivisti typu Michala Havrana, ktorí si do relácie pozvú troch svojich kamarátov, s ktorým sa hodinu utvrďujú vo svojom názore a my občania im to platíme?

Prečo sa daňoví poplatníci skladajú na prvoplánové angažované filmy typu Sviňa? Ako je možné, že nejaký komentátor tu verejne nazýva všetkých Slovákov spodinou, alebo ešte ďaleko horšími výrazmi? Veď na to máme paragrafy o hanobení národa!

Povedzte mi, ako je možné, že vyše 30 rokov od nežnej revolúcie sa tu cenzurujú konkrétne osobnosti, knihy, alebo časopisy? A mohla by som pokračovať...

Je treba konať. Smer ako vládnuca strana dostala druhú (a možno poslednú) šancu, aby tu v štáte spravila poriadok. A buď si bude stáť za princípmi a zákonmi, alebo to ako štát neustojíme vôbec.

Hodiny ukazujú už 10 minút po dvanástej a neúprosne tikajú...

Už v tom čase ste boli ako známa a nebojácna národníarka centrom mnohých hejtov najmä liberálnych novinárov, rovnako ako väčšina vlasteneckých politikov, presadzujúcich národnú suverenitu. Kde sa v čase, keď sa lámal chlieb, zle zapol prvý gombík a nechalo sa voľné pole pre šírenie nenávisťi a nevráživosti najmä voči suverenite národu a vlastencom, čo nakoniec vyústilo až do atentátu na premiéra?

No, ak by som Vašu otázku mala brať doslovne - tak hádam, že ten gombík bol kdesi na americkej ambasáde. A jeho funkciou zrejme bolo (a stále je) potvrdzovať tučné granty vybraným médiám a konkrétnym politickým mimovládkam na neoprávnené zasahovanie do vnútorných vecí nášho štátu.

Začalo to zvrhnutím Vladimíra Mečiara, neskôr to pokračovalo vynúteným odstúpením premiéra Fica. A hoci k ich politike môžeme mať mnohé výhrady - obaja boli legitímne zvolení v slobodných a demokratických voľbách. Zákulisná moc, ktorá ich zvrhla - ani omylom. A o to tu ide.

Napokon, už starý Šimečka (pozn. otec predsedu Progresívneho Slovenska - Michala Šimečku) to povedal úplne otvorene - že bez peňazí Georga Sorosa by sa im nikdy nepodarilo Mečiara poraziť.

Anglosaský západ už dávno opustil svoju tradíciu vedenia nákladných koloniálnych vojen. Už od nežnej revolúcie im stačí vychovať si v danej (povedzme východoeurópskej) krajine skupinku zradcov, ktorá pod heslami boja za demokraciu, za pomerne malé peniaze položí celý štát k nohám onoho kolonizátora.

Vnútoraná nevráživosť, o ktorej hovoríte, je v tomto smere len ich nástrojom rozvratu spoločnosti. Od čias starého Ríma je to stále o tom istom - „Rozdeľ a panuj.“

Mnohí hľadajú recept elimináciu tohto dlhodobého negatívneho javu neznášateľnosti voči iným postojom a názorom. Populisti a farizeji dnes volajú po upokojení situácie, čiže neriešení koreňa príčiny skutkovej podstaty. Aký recept na túto spoločenskú chorobu by ste vedeli ponúknuť naprieč všetkými úrovňami spoločnosti?

Okrem toho, že by štát začal konečne vynucovať platné zákony a orgány činné v trestnom konaní, či spravodajské služby by si začali robiť svoju prácu?

No najmä dialóg. Pretože tak, ako sa zlato skúša ohňom a láska prekážkami, pravda sa hľadá v dialógu. A nikto na ňu nemá patent vopred.

Musíme teda do verejného priestoru vrátiť diskusiu - slobodu slova a slobodu prejavu. A nielen toho jediného správneho.

Z pozície europoslankyne by som chcela vystupovať ako obhajkyňa slobody slova a otvorenej diskusie. Mojou agendou by v tomto smere boli médiá a sociálne siete, kam by som chcela vrátiť

slobodu.

Ja čas hovoriť pravdu, skončiť s cenzúrou a umožniť pluralitu názorov.

Už stačilo, aby Vás nejaký algoritmus, alebo tzv. fact-checker jedným kliknutím vymazal z internetu, len preto, že Vaše názory sa nepáčia nadnárodným korporáciám. Musí skončiť doba, aby sa tu zakazovali nepohodlné médiá. Musí skončiť takzvaná politická korektnosť. Pretože len tak sa dokážeme vyškriabať z tohto marazmu. Duchovného, ekonomického aj politického.

Skúste porovnať vaše pôsobenie na národnej scéne v politike a hodnoty, za ktoré sa oplatí bojovať so súčasnou líniou dankovej SNS, kde sa podľa viacerých kritikov a insiderov vytratilo práve to národné.

Ak dovolíte, nebudem sa vyjadrovať k vnútrostraníckej politike pána Danku. Jeho kroky nech hodnotia voliči SNS. Pokiaľ viem, v ostatných voľbách sa cez ich kandidátku dostali do parlamentu (s výnimkou samotného predsedu) väčšinou len nezávislí kandidáti - nestraníci. A to, myslím, hovorí za všetko.

Aj keď to mnohých možno prekvapí, ja im v tomto smere úprimne držím palce. Majú pred sebou ešte veľa roboty a budú musieť čeliť obrovským tlakom. Ale ak sa im podarí naplniť ich odvážny predvolebný program len z polovice - bude to ich zaslúžený, historický úspech. Ale nielen ich a Slovenskej národnej strany, ale hlavne nás všetkých. Vlastencov a občanov Slovenska.

Realita je však taká, že národný a konzervatívny Slovák si zas má vybrať najmä medzi Republikou a SNS. Volič by mal poznať všetky pre a proti pred rozhodnutím, koho lístok hodí do urny 8. júna. Trúfnete si porovnať kvalitu a možnosti týchto dvoch kandidátok do eurovoľieb, keďže ste boli dlho aj tvárou národnárov?

Ak hovoríme o kandidátoch SNS, myslíme tým vlastne úradujúceho pána ministra životného prostredia, súčasnú pani ministerku kultúry, niekoľkých aktívnych štátnych tajomníkov a v neposlednom rade množstvo nezávislých poslancov parlamentu.

Aby som bola úprimná, nerozumiem preto veľmi ich motivácii kandidovať do toho európskeho parlamentu.

Každému je predsa jasné, že v prípade ich zvolenia by zo zákona museli opustiť svoje ťažko vybojované pozície v slovenskej vláde a v slovenskom parlamente v prospech Bruselu.

A to by bola veľká škoda.

Ako som už uviedla, táto vládna koalícia má obrovský kus roboty tu, na Slovensku. Či už hovoríme o pani ministerke Šimkovičovej, ktorá sa podujala vyčistiť Augiášov chliev v rezorte kultúry, pánovi poslancovi Michelkovi, ktorý rieši tak potrebnú reformu RTVS a Fondu na podporu umenia, či o splnomocnencovi vlády, p. doktorovi Kotlárovi, ktorý si dal za neskromný cieľ riešenie zločinov covid-pandémie.

Všetci títo ľudia majú v novej vláde svoje miesto, majú konkrétne poslanie, pre ktoré im voliči už raz dali svoju dôveru. Bola by škoda, ak by sa vzdali takto hneď na začiatku.

Aké dôvody, aké nádeje a očakávania pri prípadnom úspechu sú za vašim rozhodnutím byť na spoločnej vlasteneckej kandidátke hnutia Republika v týchto eurovoľbách?

Dôvodom je, že medzinárodná situácia je vážna. Sme (takmer) vo vojne. Kto to ešte nepochopil, ten

nemá v politike čo robiť.

Práve preto som dala nabok všetky názorové rozpory, či osobné antipatie a prijala som ponuku kandidovať ako nezávislá z 11. miesta kandidátky hnutia Republika spolu s piatimi ďalšími nezávislými osobnosťami.

Nádeje, alebo očakávania sa snažím vytesniť. Tu treba činy.

V EÚ treba spojiť národné sily naprieč všetkými národmi Európy.

Z vlastnej iniciatívy som sa dokonca už teraz skontaktovala s viacerými veľvyslancami, aby sme začali hovoriť o pláne novej, mierovej Európy.

Hnutie Republika má hlavný slogan „Zastavme nezmysly z Bruselu“. Ktoré z kontroverznej politiky bruselských elít vás najviac iritujú a čo by ste, ak by ste mali možnosť, okamžite zrušili alebo zmenili?

Myslím, že nemá cenu riešiť všetky tie byrokratické nezmysly typu záchodov pre tretie pohlavie, alebo smernice o obmedzení výkonu vysávačov. Tolko priestoru nemáme. Hovoríme o podstate. Kým pred dvadsiatimi rokmi sa nám EÚ predstavovala ako spolok, ktorý si dáva za cieľ mier, ekonomickú prosperitu a slobodu jednotlivca, dnešná EÚ v skutočnosti robí všetko naopak! Ťahá nás do vojny, zeleným diktátom ničí našu ekonomiku. A sloboda jednotlivca? Iba ak v tom, že si každé ráno zvolíte iné pohlavie.

Profilujete sa otvoreným priateľstvom k Rusku a ste známa kritička kyjevskej chunty na čele s V. Zelenským. „Kto vidí partnera v Rusku, je padnutý na hlavu alebo agent Kremla“ je citát novinára denníka SME Petra Schutza. Neobávate sa, že by ste ako europoslankyňa okamžite získala túto nálepku politického a mediálneho mainstreamu?

Aby som povedala pravdu, nejaké nálepky sú mi ukradnuté. Pre mňa sú dôležité názory mojich voličov a záujmy Slovákov (a národnostných menšín, ktoré na Slovensku žijú).

Ak ten, čo nechce zomrieť za cudzie záujmy v nezmyselnej vojne je padnutý na hlavu - tak sa k tomu ako prvá hrdo hlásim.

A tieto svoje postoje kedykoľvek obhájam aj na pôde európskeho parlamentu. Hoci aj plynulou ruštinou. Nech týchto vojnových štváčov typu Schutz aj roztrhne...

Rusofóbna politika doterajších elít únie nás posúva čoraz viac k priamej vojenskej konfrontácii s Ruskom. Dokonca aj zdržanlivý Macron, ktorý si pravidelne telefonoval s Putinom prekročil militantný Rubicon. Čo by malo urobiť Slovensko a slovenskí europoslanci, aby sme nakoniec nezomierali za cudzie globálne záujmy vo fatálnom armagedone?

Stručná, ale výstižná odpoveď - všetko. Nie nadarmo je ústredným heslom mojej kampane „Mier. Mier za každú cenu“. A som veľmi rada, že sa na tejto prioritě zhodneme minimálne aj s niektorými budúcimi europoslancami zo SMER-u.

Porazený prezidentský kandidát odkázal väčšine slovenských voličov víťaza volieb „Toto vám nezabudnem“. Skúsme túto floskulu obrátiť - na čo by pred ďalšími kľúčovými voľbami do EP nemali zabudnúť slovenskí voliči, ktorí zväčša eurovolby ignorujú? O čo pôjde v sobotu 8.júna?

Toho arogantného pána ani netreba zbytočne pripomínať. Skončil presne tam, kde si zaslúži - na smetisku dejín. Čo je ale nanajvýš pozitívne, poslali ho tam voliči, ktorí odmietli jeho pro-vojnú rétoriku a médiami vyfabrikovaný obraz, v poradí ďalšieho marketingového prezidenta.

Takže si to zhrňme. My, vlasteneckí voliči sme vyhrali parlamentné voľby. Tesne, ale predsa. Napriek nepredstaviteľným peniazom v kampani, v protiklade s prieskumami favorizujúcimi opozíciu, proti vôli väčšiny ambasad, mimovládok a médií. Už spomenuté prezidentské voľby sme vyhrali s pomerne značným náskokom. Opäť navzdory všetkému.

A teraz nás čakajú v poradí tretie voľby, tentoraz tie celoeurópske. A my nielen, že môžeme. My musíme mať všetko. V týchto pohnutých časoch je to vecou prežitia. Nič viac a nič menej.

[ZDROJ](#)